

ter, at barnet er fyldt 1 år, men før det har været anbragt uden for hjemmet i mindst 3 år. Hvis barnet er mere end 1 år, skal forholdet til forældrene og deres forældreevne observeres gennem en periode på mindst 3 år, hvor barnet er anbragt uden for hjemmet. Den tidsmæssige begrænsning gør det nødvendigt, at de involverede myndigheder søger at tilrettelægge deres sagsbehandling i forhold til de helt små børn sådan, at en tidlig indsats tilstræbes og sådan, at adoptionsagen kan afsluttes inden for barnets første leveår. Der vil blive udarbejdet administrative retningslinjer for tilrettelæggelsen af sagsbehandlingen.

Efter *stk. 3* kan børn under 1 år i særlige tilfælde adopteres uden samtykke, hvis det er til barnets bedste, og det er godtgjort, at forældrene varigt ikke vil være i stand til at varetage omsorgen for barnet og heller ikke antages at kunne spille en positiv rolle for barnet i forbindelse med samvær. Den sidste del af betingelsen sikrer, at adoption uden samtykke i forhold til disse børn kun anvendes i situationer, hvor der med sikkerhed ikke over tid vil kunne udvikle sig en egentlig familierelation mellem barnet og forældrene.

Det forhold, at forældrene varigt skal være ude af stand til at spille en positiv rolle for barnet i forbindelse med samvær, gør også, at de pågældende ikke i henhold til den foreslåede ændring af forældreansvarsloven (lovforslagets § 3, nr. 1) vil kunne få fastsat samvær eller anden kontakt efter adoptionen.

Efter *stk. 4* kan børn, der har været anbragt uden for hjemmet i mindst 3 år, adopteres uden samtykke, hvis det er til barnets bedste, og det er godtgjort, at forældrene varigt ikke vil være i stand til at varetage omsorgen for barnet. Det er for disse større børn ikke et krav, at forældrene ikke vil kunne spille en positiv rolle for barnet i forbindelse med samvær. En adoption efter *stk. 4* kan således også gennemføres, selvom der har været kontakt mellem barnet og forældrene eller en af forældrene, men hvor der ikke er udsigt til, at forældrene vil kunne varetage omsorgen for barnet. Som en naturlig afledning heraf vil det i særlige tilfælde være muligt for den oprindelige slægt – særligt forældrene – at opretholde et samvær eller anden kontakt med barnet efter adoptionen.

Om muligheden for at fastsætte samvær eller anden kontakt for barnets oprindelige slægtninge henvises til forslagens § 3, nr. 1.

Det er som nævnt begge forældres forhold, der skal undersøges, da en adoption først kan komme på tale, hvis det ikke vil være til barnets bedste at vokse op hos nogen af de biologiske forældre.

Om kravene til sagens oplysning henvises til pkt. 2.5 i de almindelige bemærkninger.

Selvom en sag om adoption uden samtykke – ligesom en sag om frivillig adoption – kan indledes allerede inden barnets fødsel, er det Justitsministeriets opfattelse, at statsforvaltningen tidligst kan træffe afgørelse om adoption 3 måneder efter barnets fødsel. Baggrunden herfor er, at forældrene som alt overvejende hovedregel tidligst kan samtykke til adoptionen 3 måneder efter barnets fødsel, jf. adoptionslovens § 8, og at alle forældre bør have samme periode til at overveje, om de ønsker at medvirke til en frivillig adoption.

Til nr. 7 (§ 10):

Det foreslås at ophæve adoptionslovens § 10. Der henvises til pkt. 2.5 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 8 (§ 11):

Den foreslåede bestemmelse omhandler muligheden for domstolsprøvelse af statsforvaltningens afgørelser om adoption uden samtykke og svarer med enkelte ændringer til den gældende § 11 i adoptionsloven. Med forslaget afskæres adgangen til at klage over afgørelsen til justitsministeren.

Den gældende § 11, stk. 1, foreslås opdelt i 3 selvstændige stykker for herved at skabe et bedre overblik over bestemmelsens indhold.

Stk. 1 beskriver, hvem der skal underrettes om statsforvaltningens afgørelse. Kredsen af personer, der skal underrettes om en beslutning om adoption uden samtykke, er udvidet til også at omfatte barnet og forældremyndighedsindehaveren, hvis denne er en anden end forældrene. Bestemmelsen henviser nu – ligesom § 9, stk. 2 – til adoptionslovens § 7, stk. 1. Denne henvisning er indsat for at sikre, at forældrene underrettes, selvom de ikke har del i forældremyndigheden. Henvisningen i bestemmelsen til adoptionslovens § 10 udgår, da denne bestemmelse foreslås ophævet.

Stk. 2 indeholder bestemmelser om, hvordan underretningen efter *stk. 1*, skal foretages. Bestemmelsen svarer til den gældende § 11, stk. 1, 3. og 6. pkt.

Stk. 3 fastsætter frister for adgangen til at få sagen prøvet ved retten og svarer til de frister, som fremgår af den gældende § 11, stk. 1, 4. pkt.

Stk. 4 og 5 svarer til den gældende § 11, stk. 4 og 5, med de ændringer, der følger af, at adoptionslovens § 10 og klageadgangen til justitsministeren foreslås ophævet. *Stk. 5* indeholder samtidig en præcisering af, hvornår rettens afgørelser kan henholdsvis ankes og kæres.

Der henvises til pkt. 4.3 i de almindelige bemærkninger.